

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0143 van 4 november 2014
in de zaak 1314/0217/SA/3/0237

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente BEVEREN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling OOST-VLAANDEREN

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:* de bvba **STORM WAASLAND**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Stefanie FRANCOIS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 november 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen, van 24 september 2013, waarbij aan de tussenkomen partij, onder voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten en toegangswegen (in het kader van de bouw van een vergund windpark).

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9130 Beveren, Schoorstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B, nummers 423, 424, 425A, 426A/2, 427A/2, 440, 445, 446, 447A, 448A, 450, 451B, 462, 465, 466, 484, 485 en 487A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met een beschikking van 18 maart 2014 vastgesteld dat het de verzoekende partij op het eerste gezicht aan belang en hoedanigheid ontbreekt om als adviesverlenende instantie, op basis van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO, beroep in te stellen en dit gelet op het arrest nr. 32/2014 van 27 februari 2014 van het Grondwettelijk Hof.

Na onderzoek van de verantwoordingsnota, oordeelde de Raad met een beschikking van 1 juli 2014 dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is en dat de procedure, conform artikel 4.8.14, §3, derde lid VCRO, wordt voortgezet.

2.

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd in de samenhangende zaak, rolnummer 1314/0146/A/3/0160. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 september 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer Jan DE GEYTER die als gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Sandro DI NUNZIO die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Stefanie FRANCOIS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De bvba STORM WAASLAND verzoekt met een aangetekende brief van 1 augustus 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 26 augustus 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

De bvba STORM WAASLAND werd op 12 september 2011 opgericht door onder andere de nv STORM DEVELOPMENT.

IV. FEITEN

1.

Op 13 oktober 2010 verleent de verwerende partij aan de nv STORM DEVELOPMENT een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden voor het bouwen van drie windturbines, met uitsluiting van de toegangswegen en de middenspanningscabine, op de percelen gelegen te 9130 Beveren, Schoorstraat zn, en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B nrs. 425A, 448A, 484 en 485.

Met een arrest van 28 september 2011 (nr. S/2011/0122) en een arrest van 10 juni 2014 (nr. A/2014/0426) verwerpt de Raad respectievelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van vermelde stedenbouwkundige vergunning, ingesteld door de stad BEVEREN, vertegenwoordigd door de verzoekende partij. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0267/SA/8/0438.

De stedenbouwkundige vergunning van 13 oktober 2010 voor het windturbinepark is derhalve definitief. Zij kent de volgende specifieke voorwaarden:

“ ...

- de voorwaarden van Infrabel (bijlage) zijn na te leven
- de voorwaarden van de VMM (bijlage) zijn na te leven
- de voorwaarden van de Polder Land van Waas zijn na te leven
- de voorwaarden van Onroerend Erfgoed, archeologie, zijn te volgen (bijlage).
- betreffende de slagschaduwimpact, ijsprojectie, ijsval en geluidshinder dienen de nodige maatregelen getroffen te worden om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden uit de omzendbrief EME/2006/01 — R0/2006/02: "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" wordt voldaan;
- de turbines dienen bebakend te worden volgens de categorie E uit de Circulaire Bebakening CIR-GDF 03.
- Noch op de mast, de gondel of de wieken mogen opzichtige publicitaire boodschappen aangebracht worden;
- De toegangswegen en de cabines dienen het voorwerp uit te maken van een afzonderlijke aanvraag. De noodzakelijke werfwegen volgen evenwel het tracé van de voorgestelde toegangswegen

...”

De milieuvergunning voor het windturbinepark, op 25 november 2010 verleend door de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de nv STORM DEVELOPMENT, is in beroep, door de Vlaamse minister voor leefmilieu, bevestigd op 5 juni 2013. De deputatie nam op 14 november 2013 akte van de overname van het windmolenpark door de tussenkomende partij.

2.

Op 26 oktober 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten in het kader van de bouw van een vergund windpark van 3 windturbines”. Het gaat om een aanvullende aanvraag in het op 13 oktober 2010 vergunde windturbinepark, gevolg gevend aan bovenvermelde, laatst geciteerde voorwaarde.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’ gelegen in agrarisch gebied. De

percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 december 2012 tot 8 januari 2013, worden zeven bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 20 november 2012 een gunstig advies uit en stelt als voorwaarde dat bij het aanleggen van kabels en het omleiden en inbuizen van grachten de toegankelijkheid van de aanpalende landbouwgebruiksgronden zoveel mogelijk dient verzekerd te blijven en dat de afwatering in de omgeving niet in het gedrang komt.

Polder Land van Waas brengt op 4 december 2012 een ongunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 4 december 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen – archeologie, brengt op 18 december 2012 een gunstig advies uit, onverminderd de vondstmelding.

De verzoekende partij verleent op 8 juli 2013 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Aanduiding van Schoorstraat uitgevoerd met als toplaag 3m brede betonverharding, te verwijderen en terug te plaatsen signalisatieborden, middenspanningscabine op privaat domein met toegangsweg, nieuwe duikers, vergund kabeltracé, te verwijderen (en terug te plaatsen?) verlichtingspalen, kopmuren bij duikers, partieel op resp. openbaar en privaat domein.

Dit zijn allemaal werken die nodig zijn om de 3 turbines te kunnen bouwen, aangevraagd bij de Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar die daartoe over geen titels beschikt om op de verbreding van de werken aan buurtweg nr. 12 tevens polderweg te kunnen vergunnen. Deze titels kunnen o.m. zijn: volledig gelegen op openbaar domein (quod non), een goedgekeurd rooilijnplan (onbekend), gronden verworven in der minne of via onteigening voor openbaar nut (evenmin), een (minstens voorlopi) goedgekeurd RUP (onbekend).

Het hoort de gemeenteraad de verbreding van de weg goed te keuren. Dit is tot op heden niet het geval.

...”

De verwerende partij beslist op 24 september 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

De aanvraag strijdt met het geldend voorschrift.

Artikel 4.4.9 §1 (...)

De aangevraagde werken vormen een inherent onderdeel van het op 13/10/2010 vergunde project voor de bouw van 3 windturbines.

(...)

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

Op 13/10/2010 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd aan Storm, voor het oprichten van 3 turbines, parallel aan en ten noorden van de E34, te Beveren. Huidige aanvraag beoogt het oprichten van de nodige infrastructuur, zodat de turbines kunnen geëxploiteerd worden. Het betreft het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten. De schakelcabines hebben een oppervlakte van 2m op ca 1,8m. De hoogte bedraagt ca 1,20m. De middenspanningscabine heeft een oppervlakte van 8,6m op 3.10m en een hoogte van ca 3m. De toegangswegen hebben een breedte van 4,50m.
(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De principiële rechtsgrond voor het project dient – zoals reeds hoger aangeschreven – gezocht in art. 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waar voor een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg (in casu het vigerend gewestplan, dat het project situeert in agrarisch gebied), indien daarbij gerefereerd kan worden aan ‘voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen.

In de rubriek ‘afwijkingsbepalingen’ werd de inhoudelijke samenhang tussen de decretale bepalingen en het overeenkomstig type-voorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding ‘Landbouw’ vanuit de specifieke concordantieregeling uitvoerig toegelicht.

Op de Polder Land van Waas en de gemeente Beveren na, bracht iedere instantie een (voorwaardelijk) gunstig advies uit.

De gemeente Beveren baseert zich voornamelijk op het verbreden van de Schoorstraat: dit zou een gemeentelijke bevoegdheid zijn waardoor het bij gebrek aan titels jegens de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar onmogelijk is om hiervoor vergunning te verlenen. Uit het dossier blijkt echter dat er geen enkele verbreding van de Schoorstraat beoogd wordt. De werfzone die aangeduid staat betreft zeker geen verbreding van de weg. Tevens heeft de aanvrager een overeenkomst dd. waarbij het Polderbestuur zich akkoord verklaart met het gebruik van de Schoorstraat indien het project definitief vergund wordt. De Schoorstraat is volgens het contract in eigendom van Polder Land van Waas en zij hebben dan ook de nodige bevoegdheid om dit contract te ondertekenen.

Een tweede argument dat de gemeente aanhaalt is de onvolledigheid van het aanvraagformulier. De aanleg van toegangswegen zou niet vermeld zijn. Zowel de plannen als het aanvraagformulier in dit dossier zijn wat dit betreft evenwel duidelijk. Beveren stelt ook: “de cabines zijn in een open gebied gelegen en tasten de open ruimte aan.” De cabines hebben echter een heel beperkte impact door hun kleine volume en zijn verwaarloosbaar klein ten aanzien van de turbines zelf. Wel kan in de voorwaarden worden opgenomen dat de cabines moeten geïntegreerd worden in de omgeving door groenaanleg.

Het kabeltracé is vergund. Op 13/10/2010 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd van de drie windturbines en het kabeltracé met uitsluiting van de toegangswegen en de middenspanningscabine.

Het omleiden of inbuizen van waterlopen staat in functie van de oprichting en de exploitatie van de turbines. De polder gaat akkoord met de inbuizingen, voor zover zij

aan bepaalde voorwaarden voldoen. De aanvrager is bereid om hiermee rekening te houden; op 21 februari 2013 werd terzake een aanvullende nota bezorgd. Het aantal inbuizingen wordt tot het minimum beperkt en is het aantal lopende meter tijdelijk in te buizen grachten, veel groter dan de permanent in te buizen grachten. Dit blijkt uit een later toegevoegd plan. De niet permanente inbuizingen zullen binnen het jaar terug worden opgebroken. Dit zal in een voorwaarde worden opgelegd.

Wat de plannen betreft: de breedte van het transport staat ingetekend zowel op openbaar domein als op privé-domein. De aanvrager plant geen bijkomende verharding of verbreding van de Schoorstraat. Wel is een werfzone aangeduid waarbinnen de werken zullen uitgevoerd worden, dit betreft geenszins de verbreding van de Schoorstraat maar enkel een afbakening van de uiterste grens van de werken. De werfzone is in functie van de werken in de Schoorstraat (inbuizen grachten, verplaatsen verkeersborden, tijdelijke verhardingen met staalplaten) en de privédomeinen afgebakend. Door de onduidelijkheid van de kadastrale grenzen kan hier de indruk gewekt worden dat deze over privé-eigendommen loopt. De aanvrager verklaart uitdrukkelijk dat deze enkel gebruik zal maken van de percelen die onder contract liggen of op het openbaar domein nl. de Schoorstraat in eigendom van het polderbestuur.

Andere opmerkingen van Beveren zijn: landschap, geluidshinder, het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, Deze elementen hebben in de eerste plaats betrekking op de turbines zelf en werden weerlegd binnen voormelde vergunning dd. 13/10/2010. Zij hebben evenwel geen betrekking op het voorwerp van de voorliggende aanvraag.

Naast de gemeente Beveren, bracht ook de Polder Land van Waas een ongunstig advies uit. Er werd evenwel een op 11/02/2012 een overeenkomst ondertekend werd tussen de Polder en de aanvrager. (sic) Uit het advies blijkt (bijlage) dat de Polder ervan uitgaat dat, mits de naleving van een aantal voorwaarden, een vergunning kan verleend worden. De opmerkingen van het advies kunnen worden opgelegd in de voorwaarden. Zoals voormeld is de aanvrager akkoord om een aantal bijstellingen te doen aan de uit te voeren werken.

Het advies van Duurzame Landbouwwontwikkeling kan niet akkoord gaan met het inbuizen van grachten. Deze grachten zijn evenwel noodzakelijk wil men de exploitatie van de reeds vergunde turbines mogelijk maken. Een groot deel van de inbuizingen, zal na de werken, terug opgebroken worden.

De bezwaren, geuit tijdens het openbaar onderzoek werden ongegrond bevonden.

Algemene conclusie

Tegen de stedenbouwkundige aanvraag zijn er, mits het naleven van de hierna gestelde voorwaarden geen Stedenbouwkundige bezwaren.

Bijgevolg wordt op 24-09-2013 het volgende beslist:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- *De cabines worden omringd door een groenscherm van 1m breedte, aan te leggen in het plantseizoen volgend op de ingebruikname van de cabines.*
- *De niet-permanente inbuizingen worden binnen het jaar na het uitvoeren van de werken, terug verwijderd.*
- *De voorwaarden van het advies van de Polder Land van Waas zijn te volgen:*
 - o *Er dienen greppels, kolkputten en controleputten voorzien te worden. De controleputten moeten max. om de 40m of tussen de aansluiting op de bestaande inbuizingen geplaatst worden. Er moeten buizen voorzien worden van diameter 50 m.*
 - o *In agrarisch gebied adviseer de Polder om het maximum aan open grachten te behouden voor waterberging.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

Mevrouw Christa VAN MIEGHEM, mevrouw Linda DE BOCK en de heren Jozef LENSSEN, Jan DE CLEENE en Jan BALLIAUW hebben met een aangetekende brief van 9 november 2013 bij de Raad een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1314/0146/A/3/0160.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

Voorgaande overweging verhindert niet dat de Raad om redenen van proceseconomie reeds in de huidige stand van het geding de aandacht van de partijen, en in het bijzonder de verzoekende partij, wil vestigen op de omstandigheid dat de Raad, na een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid op grond van de beschikbare gegevens, redenen heeft om aan te nemen dat de voorliggende vordering mogelijk onontvankelijk is bij gebrek aan belang en hoedanigheid om als adviesverlenende instantie, op basis van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO, beroep in te stellen (zie arrest nr. 32/2014 van 27 februari 2014 van het Grondwettelijk Hof).

De Raad nodigt de verzoekende partij daarom uit om naar aanleiding van de indiening van de wederantwoordnota of, in voorkomend geval, van de toelichtende nota, hierover duidelijk standpunt in te nemen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij

ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De transporten tijdens de werken en bij vervanging van wieken en andere grote onderdelen alsook de eraan gerelateerde werken voor en na de bouw van de turbines op de buurtweg nr. 12 veroorzaken dermate blijvende verstoring van het verkeer, dan zgn. tijdelijke verbreding een permanent karakter krijgt.

... ”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot algemeenheden, maar dient in tegendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduiding moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen ernstig karakter van het nadeel blijkt.

(...)

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen”. (zie o.a. arrest nr. S/2011/0122 van 28 september 2011 inzake de gemeente Beveren houdende de verwerping van de vordering tot schorsing van de vergunningsbeslissing van 13 oktober 2010).

Deze overwegingen zijn vanzelfsprekend van toepassing op onderhavige procedure.

Ook in deze procedure geeft verzoekende partij geen concrete omschrijving van “dermate blijvende verstoring van het verkeer” noch van enige hinder of het in ernstige mate bemoeilijken van de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee verzoekende partij belast is.

Bovendien wordt nogmaals benadrukt dat, in tegenstelling hetgeen verzoekende partij omschrijft, de toegangswegen worden aangelegd op eigen terrein en dat er geen

bijkomende verharding of verbreding van de Schoorstraat wordt voorzien.

*Het ingeroepen nadeel is dan ook niet alleen louter hypothetisch maar ook niet ernstig.
...*

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

*70. Vooreerst moet worden vastgesteld dat de door verzoekende partij ingeroepen hinder in se voortvloeit uit de bouw van de windturbines evenals uit de daaraan gebeurlijk verbonden onderhoudswerken. Het windturbineproject, waarbinnen de door het bestreden besluit vergunde werken kaderen, maakt evenwel niet het voorwerp uit van het in casu bestreden besluit. De windturbines werden reeds bij besluit dd. 13 oktober 2010 vergund (**stuk II.9**).*

(...)

72. In zoverre verzoekende partij opwerpt dat haar MTHEN voortvloeit uit de vermeende verbreding van de Schoorstraat moet worden vastgesteld dat ook dit nadeel niet voortvloeit uit het bestreden besluit. Met de thans bestreden vergunning wordt geen enkele verbreding van de Schoorstraat vergund.

(...)

*81. Verzoekende partij laat na aan te tonen dat het bestreden besluit tot gevolg zou hebben dat zij door het bestreden besluit zou worden verhinderd in de uitoefening van haar bestuursopdracht. Evenmin toont verzoekende partij aan dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de werking van haar diensten dermate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitvoeren. Dit alles geldt des te meer nu de Polder Land van Waas eigenaar is van de Schoorstraat en de Polder Land van Waas met betrekking tot het gebruik van de Schoorstraat reeds een overeenkomst sloot met de NV Storm Management (**stuk II.12**).*

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

In zoverre de verzoekende partij kennelijk zonder meer om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoekt omwille van de *“blijvende verstoring van het verkeer”*, waardoor de *“zgn. tijdelijke verbreding van buurtweg nr. 12 (Schoorstraat) een permanent karakter krijgt”*, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij niet doet blijken van een ernstig nadeel dat tevens moeilijk te herstellen is.

De verzoekende partij toont niet aan in welke zin de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken of bestuursopdrachten zal verhinderen of in ernstige mate bemoeilijken, dan wel in welke zin de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zal worden gebracht dat zij haar taken als overheid niet meer zal kunnen uitoefenen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0217/SA/1/3/0327.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 november 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,
	met bijstand van
Eddie CLYBOUW,	griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER